

LO SOMATÈ

DIARI REGIONALISTA Y D' ARAUCA Y NOTICIAS

ANY XII

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Pies.
en provincias trimestre. 150.
Extranjero y Ultramar...
Andorra, a preus convencionals.

Reus Diumenge 14 de Tada ab perre de 1897

Num. 3418

Administració i Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS).

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals
libreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Malloré, carrer Junquera, 6.
No's retornan los originals encara que no's publiquin.

Farmacia Serra La que paga més contribució de la província
Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

MALALTS DELS ULLS

DOCTOR BIADA, oculista del Hospital del S. C. de Barcelona, ex-quefe de clínica y ab titol de las universitats de Berlin y Wurzburg, ex-ajudant dels Drs. Wecker y Landolt de Paris.

Reben CONSULTA à Reus, tots los diumenges y dilluns de 9 á 12 y de 4 á 5.

Arrabal alt de Jesús, 38, sobre 'l Correu.

Los démés dies à Barcelona, Claris, 44, cantonada á la Gran Via, de 11 á una y de 4 á 5.

pler de goig als bons regionalistes y d'esglay als explotadors del actual estat de cosas, que pera animarse á sí mateixos volen fer creure que això del regionalisme es mes que una seba de quatre aixelebrats, cuatro gatos de Catalunya.

No hi ha més que llegir la relacions que d'aquell acte han fet los corresponells dels periódichs y que han circulat per tot Espanya, per més que la prensa más leida, la que viu de la explotació de la llana nacional, ha procurat, segunt sa tática, fer la conspiració del silenci (com si 'ls fets no existissen perque ella no n' fassí esment), no hi ha més que llegir, dihem, aquestas relacions, pera ferse carrech de la importància que revestí aquell acte. En la impossibilitat de ocuparnos ab la extenció que desitjaríam, debém limitar-nos á copiar alguns párrafos del discurs del señor Contel, sols pera donar idea de la tessitura, de la nota allí emitida y del caracter exclusivament regionalista d'aquella reunio. Entre altres cosas d'igual importància digué aquest orador:

«¿Qué aragonés no siente hincharse sus venas al leer aquellas páginas de nuestra historia...?»

Aquel Estat de Aragón, del que formaron part integrante Cataluña y Valencia, paseó el glorioso pendón de les quatre barras por Italia, Grecia y Constantinopla, al grito de nuestros tercios y almogávares: ¡Desperta ferro! ¡Viva Aragón!

El Aragón de hoy es el Aragón de entonces.

Aragón sucumbe; su antigua y brillante història es pura leyenda, puesto que si descendiente de aquellos héroes legendarios, aun que conservamos sus nombres, no sabemos demostrar que somos herederos de su patriotismo y de sus energias toda vez que hemos caido en el excepticismo y nos resignamos, por la mansedumbre y la inercia, á vivir la vida del miserable paria que acepta la miseria como tunico porvenir en lontananza. ¡Triste condició!

Aragón sucumbe, y es preciso que lo digamos muy alto en esta Asamblea para que llegue á oídos del Gobierno, para que la prensa —y sobre todo la regional— lleve á sus columnas las notas que aquí broten, como ayes de dolor y de sufrimiento de nuestra noble tierra.

«El último mes de Septiembre celebré conferencias en la capital de Cataluña con D. Antonio Suñol, presidente de la «Unió Catalanista», con el distinguido poeta y genial dramaturgo D. Angel Guimerá, D. Cenarro Roure, D. Juan Brú Sanclement, D. Manuel Mariñel, D. Rómulo Quintana, D. Salvador Fornells, D. Tomás Bosch, director del «Diario de Sabadell», y otros importantes regionalistas de Barcelona, quienes me ofrecieron su incondicional apoyo en favor de nuestro regionalismo y de nuestros proyectos de utilidad pública, ofrecimiento que estimo de mucho valer por la importancia de las personas, el organismo que preside el primero como Directorio del regionalismo de Cataluña, numeroso ya y potente, y porque de aquella regió, hermana nostra en la història, es de donde nos ha de venir el germen fecundo de su cultura, de su civilización y de su progreso, y celebré tales conferencias porque creo firmemente que nos conviene á los regionalistas aragoneses la unió estrecha con los regionalistas catalanes, á los que desde este sitio les envío un saludo cariñoso, como expresión fiel de las simpatias que por ellos y aquel país siente mi corazón.»

Seguí en l'ús de la paraula D. Pere Catllán d'Ocon, rich propietari de la província de Teruel, qui, plenyentse del abandono dels goberns centralistes, digué que anaven á la Assamblea no pera demanar sino

MALALTÍAS DELS ULLS

L'oculista de Tarragona D. J. MIRÓ accedit h'gostós á las peticions de sosp numerosos clients, estableix en Reus una consulta tots los dilluns y divendres de 2 á 5 de la tarda. Consulta: Arrabal Santa Anna, número 1, pis primer, cantonada al carrer Monterols. Los démés dies en son gabinet de TARRAGONA, de 10 á 12 del matí y de 3 á 5 de la tarda.

CREMA LÀCTEA ROMEU

Reproductora de la llet

aprobada per la M. Ilre. Academia Médich Farmacéutica

Eficacament recomenada per aumentar la llet á las Mares de familia, en cuants casos s' hagi retirat per disgraci, fluxitat, etc. Ab son ús, tota mare pot cristar á sos fills durant lo temps de la lactancia.

Dipòsit: Farmacia de A. SERRA, Arrabal de Sta. Anna, 80

REUS

Vinyas Americanas

Marcial Ombrás (Propietari)

Avinguda del ferro-carril, Figueras, (Girona)
Barbats y estacas en venis, veramilions. — Preus reduïts y autenticitat garantizada. — Cinch milions d'estacas, y un milio de barbats.

SECCIÓ DOCTRINAL

Visca Aragó!

La corrent vivificadora de la idea regionalista, que per tot errèu va deixondint los esperits esmortuïtis del poble que encara creu alguna cosa, ha fet per si entrar en calor els aragonesos. Ja fa algun temps que s' anavan allí síntomes y manifestacions aislades que, encara que débils, se veia ben que era l' celic ardent que inspirava entre las cendres de la apatia y del entonament, produxit per la influència enervadora del centralisme madrileny.

Ja desde l' 85, un escriptor insigne, un home de té y de bona voluntat, D. Eusebi Mullerat, feia esforços titànichs pera resusitar entre los compatriots la conciencia del seu propi valer, recordantlos que també ells havian tingut personalitat propia, també ells havian gosat de vida y de llibertats patriarcals, á l'ombra de les quals havian sigut forts y poderosos, fent contrast aquest passat de grandesa ab lo present de miseria y servilisme en que l'Aragó, al igual de las démés regions espanyolas y poiser més que algunes d'elles, jau embolcallat.

La campanya del Sr. Mullerat no ha pas sigut infructuosa; l' fruyt que ha sembrat no ha pas caygut sobre la esteril argila, sinó sobre terra ben abonat, y aquest ilustre campao de la causa regionalista, ha vist premiatas sos afanys per un primer y brillantissim esclat: la Assamblea regionalista d' Alcaniz, celebrada en 24 del passat Octubre.

Aquesta Assamblea, celebrada baix la presidencia del senyor alcalde de Alcaniz, D. Francisco Salés, tant per la calitat de las personas que l' han portada á cap, que son D. Eusebi Mullerat, D. Rafel Ardid, D. Joaquim Escanilla y D. Santiago Contel, com per la quantitat de las allí reunides, ha sigut un èxit que ha om-

pera exigir, pera lograr lo que no es altra cosa que'l cumpliment dels devers del Gobern, ja que acaba la seva missió després que ha aclarat el contribuent fent efectius los més exagerats impostos. Acabá demanant que les bases del programa regional estessin d' escorat ab las que proclama la Cambra agrícola del Alt Aragó.

Parlaren també ls representants de Caspe, Alcoñiz, Tortosa y altres localitats, abundant tots en las mateixas ó semblants opinions, passantse després à la discussió dels estatuts per los que ha de regirse la nova entitat regionalista.

En fi, se dona compte d' entusiastas adhesions d' importants personalitats, municipis y entitats, adherintse á la campanya empresa, entre elles una serie de periódicas de la regió aragonesa y algunes de Catalunya.

Entre aquets poden desde are còmptarhi Lo SOMATENT nostres germans d' Aragó, donchs encara que en una esfera d' acció modestissima, no escassejará son aplauso y son concurs á la obra de la resurrecció d' aquelles tan interessants com desvalgudas comarcas.

A. B. C.

ARTS Y LLETRES

«LA DOLORES»

Opera española del mestre Tomás Bretón

No es possible en aquests lleugers apunts parlar degudament de Tomás Bretón y la seva òpera «La Dolores». Bretón es una de les primeres figures artísticas d'Espanya, y potser la primera de totes. Dels molts compositors melodramàtics que tenim, cap ha pogut superarlo. No obstant, li fou negat molt temps lo geni, y si no hagués sigut per la ajuda d' una personalitat que actualment resideix á Madrid, probablement no hauria pogut extender sas poderoses ales d' àguila en lo cel del art. Molts de sos opúsculs que dona á llum en la prempsa, siguieren rosegats per la enveja, y á això era degut que no li atmetessin cap de sas obras, fins que vingué aqueix angel caygut del cel que l' apadriná y desde llavors tot lo que avans era enveja, se transformà en admiració, y lo sigué sollicitario y exténdreli als brassos.

Acte primer

En lo primer acte que consta de cinc escenes, son dignes d' especial menció: la escena cuarta, (duo de tiple y tenor, Dolores y Melchor) en temps llarg, que resulta grandiosa, es de molt efecte y está molt ben tractada, veientse en ella lo geni del mestre. Segueix la escena quinta, (Passa-calle) número moltíssim agradable y que sempre serà aplaudit per las variadas formes d' instrumentació. La Jota, es digne de figurar en los més escollits programes de la música de Concerts, es un model de primer ordre en desenrotlllo, lo crescendo es grandiosíssim, està impregnat de gran vivesa fins al arribar al fortísmo, que es quan tothom se posa dret y aplauideix ab gran entusiasme. Molt bé, mestre! se veu que coneix maravillosament los efectes de la instrumentació.

Segueix la Soledad, que encare que son motiu siga egradable, no passa de ser regular, y finalisa l' primer acte ab lo primer temps de la Jota.

Acte segon

L' acte segon consta d' onze escenes, la mejor part d' elles son recitatives. Los recitats, á mon entendre son algo dolents, més per la lletra que per la música; ab això estigué bastant descuydat lo mestre, puig s' hi sentan paraules tan xavacanes, que la veritat, no poden anar. No obstant, hi ha algunes frases bonas. Ni no si-gués pels efectes de la instrumentació, moltes perdrien lo sentit, casi seria en vā revisar la partitura. La escena segona, Madrigal de Lázaro, (Tenor) es una página ben escrita pero no d' efecte pera'l públich; sas armónies variades donan carácter al madrigal.

No obstant, la escena quarta, en 6 per 8, (tempo moderato), la cançó que canta Rojas (Barítono) ni que siga algo assarsuelada, y recordi la imitació d' altres obres, es un número que está regular, pero consti que no passa de regular.

De la escena quinta no 'n dich res per no tenir res de nou, y dich lo mateix de la escena sexta, pero si que 'm detindré en las escenes séptima y octava.

La escena séptima, encara que no siga casi més que un recitat, es digna de figurar al costat de las millors dels grans mestres, per lo treball d' orquestació y per sas bellas modulacions. La escena 8.º duo de tiple y tenor (Dolores y Lázaro) es lo mejor número de tot l' acte segon; aquella sublim frase que diu Lázaro: «que te adoro como á nada en la tierra ni en el cielo» es

de grandíssim efecte. Prosegueix desseguida l' andante cantable (3 per 4) que es un verdader duo d' amor; quin raudal d' efectes! quin gran partit ha sapigut treure dels instruments! Molt bé, mestre!

Las escenes 10 y 11 son dugas de tantas que passan sens esperar menció y s' acaba ab un pas-doble algo vulgar, per efecte.

Acte tercer
Aqueix è l' únic acte dels tres de que consta l' òpera.
De Lázaro

Comensa per un grave preludi que recorda aquells magistrals dels grans autors dels sigles XI y XII. Està molt bé la lletania, per son tallat y son carácter sever y religiós y segueixen las escenes primera, segona, tercera y cuarta, en les quals hi ha algo bò, com los recitats, pero com lo meu propòsit no es fer una severa y concienciosa critica, no 'm detinch en analisarho.

La escena quinta, (Romanza, tiple) es d' un tallat bastant original, pero que peca d' algo vulgar en l' accompanyament. Escena sexta, (duo de tiple y tenor) es la mellor página que tanca tota la obra, molt dramática é interessant, sas bellesas contrapuntísticas s' entrellassen ab la sublim melodia é hi ha raudals d' efectes en la instrumentació. Segueix la escena séptima, (duo de tiple y barítono) que encare que no siga tan grandiosa com l' anterior, es una página brillant que prova que al mestre encara li quedan forses pera escriure algo més. Segueix la escena octava, (tercetto de tiple, tenor y barítono); en aqueix tercetto, com á melodia no hi ha res notable; lo que sí hi ha, es lo gran treball que tanca la instrumentació. Crech que en eix número, lo mestre Bretón ha abusat massa del enfarrat d' armonia y complicació que no resulta gens agradable al oido del espectador, puig més avist lo cansa. Segueix la escena novena, derrer número, que no té res de particular; es un número sols posat pera tançar l' obra.

En resum, la òpera «La Dolores», de Bretón, es digna de figurar en los cartells de tots los grans teatres d'Espanya; que hi haja recitats un poch indecisos, que hi haja alguna frase mal trassada, no hi vol dir gran cosa; gen quina òpera, en quina sarsuela no 'n hi há?

Consti que Bretón, á mon humil entendre, es un gran mestre contrapuntístich, un gran instrumentista, pero no está á tan gran altura sa inspiració, puig aquesta es en ell adotzenada. ¿Quin mestre no té peros? Ningú es infalible, pero Bretón pot estar orgullós de sa obra. Esperém véureli prompte la seva derrera òpera que està acabant, titulada «Raquel» pera veure si logra en ella posarre encare á més altura.

JASCINTO VERGÉS.

Reus, 12 Novembre 1897.

CRÓNICA

OBSERVACIONS METEOROLÒGICAS del dia 13 de Novembre de 1897 FACILITADAS PER D. RAMON GISPEET

HORAS d' obser-vació	BARÓMETRE aneroides	GRAU d' hu-mitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSEP. par-ticular
9 m. 3 t.	758 754	60 00	3/2	43	Plujós	

HORAS d' obser-vació	TEMPERATURAS			VENTS direccio	NUVOLS classe can
	Maxima	Minim.	Term. tipo		
9 m. 3 t.	Sol. Sombra	14 14	8 11	E.	Cun Nin 08

Havém rebut la agrada visita de nostre païsà, lo celebrat escriptor en Francesch Gras y Elías, que tantas y tan hermosas obres ha publicat referents á la historia y costums de nostra terra. En la actualitat es-tà à punt de publicarne una referent als preeminentes fills de Reus que esperém llegirla ab gran interés, puig no dubtém que resultarà notable per tots concep-tes, com filla del plecar talent de nostre amich.

Rebi la nostra enhorabona'l senyor Gras y que li siga delitosa y de profit la seva estada entre nosaltres en sa antiga y estimada pàtria.

Així va tornar á ploure en nostra ciutat.

D' aigua 'n caygué en abundancia y semblava que aquí també anavam á tenir una segona edició de lo que ha ocorregut al regne valencià.

Sorí que 'l vent de seré que bufava se 'n portà los nuvolots que cubrían l' espai.

Messa rabó tenia aquell pagés amich nostre que el preguntarli com està! contestava: «Perduts si no plou; perduts si plou massa».

Per la prempsa tortosina nos enterém que ha mort à Vinarós la virtuosa senyora D. Francisca Roca, ay-

mant esposa de nostre particular amich D. Domingo Roca, propietari del acreditat «Café d' Espanya» de di- ta ciutat valenciana, y germana del ex-Alcalde Don Francisco.

A Vinarós la mort de la Sra. Roca ha sigut molt sentida per les bellas qualitats de caràcter que l' adoravan y per las generals simpaties ab que compleva en aquell veïnat; així es que son enterro ha sigut una verdadera manifestació de dol envers la distingida familia Roca.

Nosaltres al enviar á nostre bon amich Sr. Roca, lo testimoni de nostre mes sentit pesam, lo desitjarí la cristiana resignació necessaria pera soporlar tant advers tor, de fortuna, fem vota pera que la part que tot hom ha pres en son dol li serveixi de consol.

Se coneix que la pluja que 'ns ha afavorit aquests dies ha sigut general per tot Espanya.

L' exprés de Madrid que havia d' arribar ahir à nostra ciutat á tres quarts de nou del matí y 'l correu que havia de passar á las dos de la tarde, ho feren ab un retràs considerable, degut als desperfectes que en la via hi ha ocasionat la darrera pluja.

La empresa del Teatro Fortuny ha organiat pera'l dia d' avuy dos escollides representacions.

Una á la tarda que 's posará en escena la preciosa sarsuela «La Tempestad» y l' altre á la nit, «El Rey que rabió».

Llegím en la prempsa de Barcelona que'l senyor Alcalde ha nombrat guarda de consums al soldat Lluís de Vicens, que regressà manco de las islas Filipines, havent perdut una mà en una de las mes importants accions de guerra hagudas en aquell Arxipèlec.

Seria molt de desitjar que l' Alcalde de nostra ciutat seguis igual conducta que l' de Barcelona si es que torna cap fill de Reus esguerrat de las guerras colonials, puig que es molt fácil que 'n tornin d' esguerrats que de richs.

Diuhen que l' consul dels Estats Units á la Habana, Mr. Lee, ha manifestat avans de sortir de Nova York, que no creu que l' general Blanco demini la insurrecció.

Mr. Lee opina que l' mal á Cuba podría curarse ab una autonomia radicalissima.

Quan aquell diplomàtic diu això, prou deu coneixer la classe d' autonomia que va á plantejarse á Cuba, que no deu ser mes que una camama per l' estil de la que va fer en Cánovas.

Aquests castellans se deuen creure que tractan ab criatures. No velen donar una autonomia veritat, pero ja s' ho pagarán.

Los diaris de Valencia arribats ans d' ahir á nostra redacció, al ocupar-se del debüt de la companyia d' opera italiana en lo «Teatre Principal» d' aquella capital tributan los mes falaguers elogis á la jove mezzo soprano Sra. Amparito Obiol per lo bé que interpretá son paper y cantá sa particella de la «Carmen».

Dita apreciable artista, ab quina família nos hi lligan llassos d' amistat, està en los albores de la seva carrera artística y per sos dots privilegiats sembla cridada á ocupar un dels mes distingits llocs en la escena lírica.

Celebrarém que 'la auguris que 'la inteligents en l' art diví se permeten fer sobre l' brillant esdevenir que espera á la Sra. Obiol, se vegin corroborats en lo temps, com nos agradarà que formés part de la primera companyia d' opera que víngues á actuar en nostre Teatre Fortuny.

Apesar del amistós avis que dirigiam á l' Administració del colega Lo Teatre Regional, dit company no s' ha presentat en nostra redacció.

D' avuy en endavant tampoch rebrà la nostra.

Si li cou lo que temps enera diguerem, al apercibirnos que se 'l portava per mal camí, segunt las petjades de la prempsa rotativa, no podém donarli mes consol que 'l de que ho prengui ab calma que la cohesió ja anirà fugint.

Nos escriuen de Figuerola, que dijous tot lo poble estava consernat al devant d' una escena fortemen conmovedora. Tota una familia composta de einch persones, geya bregant ab l' engunia de la mort á conseqüència d' haver menjat rovellons. Pero gràcies als molts cuidados del metge del Plà Sr. Pujol, que no 'ls deixà durant seize horas, pogueren escapar d' una mort casi segura. Entre las personnes que mes se distingiren en prodigá aussilis á aquella atribulada familie; hi ha-

Desitx

Vull anà al cel y Déu sa porta m' tanca
fins que deixi l's encants d'est mont ruhi;
del arbre corromput soch una branca
que regeneradora sava manca
y l' vent ab s' aleñada fa ajupí.

Diuhen que una regada ab penitencia
rebrota y torna a trauret nou fullam,
netejant de pecat á la conciencia;
torna á purificar de bona essència
la planta que voltada està de gram.

Mon Deu del cel deixeui, que purifiqui
aquest tan mundanal y dolent cor,
y ab ben obrer se vivifiqui
y ab un instant d' arrobador deliqui
puga gosar de vostre dolç amor.

ANTON BUSQUETS Y PUNSET.

DE TALLERES Y AGRICULTURA

DE AGRICULTURA Y ZOOLOGIA

GUIA DEL PASSATGER

SERVEI DE TRENS

SORTIDAS.

De Reus á Barcelona

5'04 m. correu (per Villanova y Vilafranca) 1.ª, 2.ª y tercera 10'00 m. — 5'25 m. exprés, primera y segona dimarts, dijous y dissabtes (per Villanova). Estrenos en estiu i hivern 12'44 m. mercançies, segona y tercera. Següents 1'51 t. correo (per Villanova).
5'25 m. De Barcelona á Reus 00 á sortida de trens
5'25 m. (per Vilafranca).
9'46 m. (per Villanova).
15'58 t. per id.
27'39 t. exprés (dimarts, dijous y dissabtes).

De Reus á Mora

9'33 m. 14'04 t. — 3'10 t. — 7'19 y 9'57 nit.
De Mora á Reus
4'21 m. 8'00 m. — 12'05 t. — 6'04 t. — 7'36 n.

De Reus á Tarragona

8'30 m. — 9'47 m. — 2 t. — 7'04 n.

De Tarragona á Reus

7'30 m. — 12'25 t. — 4'30 t. — 8'20 n.

Biblioteca Regionalista

Llibreria Regional, carrer de Jesús, 31
SECCIO CATALANA de la secció
«Lo Catalanism», per Valentí Almirall, 10 rials.
«Quadros», per Emili Vilanova, 2.
«La Dida», per Josep Feliu y Codina, 2.
«Cartas Andorranas», per Josep Aladern, 2.
«Costums típics», per id., 2.
«Alcoy», monografia, per id., 4.
«Poesias», per Manel Marinelló, 2.
«Oda á Barcelona», per Jascinto Verdaguer, 4.
«Lo Pi de les tres branques», per id., 2.
«L'Aglanya», per Ramon Masifern, 4.
«Croquis Pirenencs», per J. Massó Torrents, 12.
«La Fada», per id., 4.
«Catalunya trilingüe», per J. Casas Carbó, 2.
«Anant pel món», per Santiago Russiñol, 16.
«Les Cròniques catalanes», per Gabriel Turell, 42.
«Obras catalanas», per Joseph Ixart, 20.
«Poesias», de Joan Maragall, 8.
«Alades», per Emili Guanyabens, 8.
«Frutidors» drama, per Ignaci Iglesias, 8.
«Montalba», per Bosch de la Trinxeria, 42.
«Quan jo era noi», per A. de Riquer, 20.

BANCH HIPOTECARI D' ESPANYA

Préstams hipotecaris al 5% y 11% per cent d' interés anyal amortisables á llarg plazo. de 5 á 50 anys.

Ab garantia de fincas rústicas y urbanas.

Acabadas las anyalitats que s' hagin pactat queda la finca lliure, pera el propietari, sense necessitat de cap gasto, ni tenir allavors que reembolsar cap part del capital.

Ademés, lo Banch, accepta en qualsevol època lo reembols total ó parcial del préstam.

No importa que las fincas estiguin hipotecadas.

No s' admeten préstams inferiors á 4.500 pessetes.

Agent pera la Provincia: D. DANIEL VIRGILI. Quants desitjin proposar operacions, trobarán á dit senyor tots los dilluns en la FONDA DE LONDRES.—REUS.

Societat general de transports marítims á vapor de Marsella

Serveys del mes de Novembre de 1897

LINEA DIRECTA PERA L'RIO DE LA PLATA

Sortirà de Barcelona lo dia 21 de Novembre directament pera Montevideo y Buenos Aires lo magnific y ràpid vapor francès

LEADER HOTEL

FRANCE

LINEA PERA L'BRASIL Y RIO DE LA PLATA

Sortiran de Barcelona pera Rio Janeiro, Santos, Montevideo y Buenos-Aires

10 dia 11 de Novembre lo dia 10 vapor «Les Andes»

lo dia 11 de Novembre lo dia 10 vapor «Les Andes»

Consignataris á Barcelona, RIPOL y G., Plasse de Palacie.—Barcelona.

A qui desitji proposar operacions, trobaràs en el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.

En el Consell de la Ciutat, el Consell de la Ciutat.</